

Om Udsættelsesgrunde, som indtræde før Domsforhandlingens Begyndelse, paahviler det enhver vedkommende snarest muligt at underrette Retten. Naar Udsættelse sker, bør det saa vidt gørligt iagttages, at Underretning betimelig meddeles Vidner og andre, som maatte være indkaldte.

§ 230.

De i de foregaaende Paragrafer omhandlede Beslutninger af Retten med Undtagelse af de i § 228 nævnte, kunne, saa længe Domsforhandling ikke er begyndt, saa vel som naar denne er udsat, træffes af Rettens Formand. Det samme gælder om Beslutninger om Sagers Adskillelse eller Forening, om Tiltaltes Anholdelse, Fængsling eller Løsladelse, saa og om enhver anden Beslutning, der sigter til at forberede Domsforhandlingen. Fornøden Underretning om de tagne Beslutninger meddeles Parterne.

De Retsmøder, som affholdes inden Domsforhandlingen, ere ikke offentlige. Begæringer til Retten, som ikke fremsættes mundtligt i et Retsmøde, stiles skriftligt til Retten. Er Tiltalte fængslét, kunne hans Henvendelser til Retten — derunder Meddelelse om Beviser, han ønsker fremførte (§§ 221 og 223) — fremsættes til Under søgelsesrettens Retsbog eller for Fængselsbestyreren, som har at modtage samme til en dertil indrettet Bog. Udskrift tilstilles uden Ophold Landsrettens Kontor og i de i §§ 221 og 223 omhandlede Tilfælde tillige Overanklageren.

Kapitel XXII.

Almindelige Bestemmelser om Domsforhandling ved Landsret.

§ 231.

I Sagens Afgørelse kan ingen Dommer eller Nævning deltage, som ikke har overværet Forhandlingerne i deres Helhed. Naar en Dommer eller Nævning faar Forfald eller af anden Grund maa fratræde, efter at Domsforhandling er begyndt, kan denne, naar Sagen frembyder ringe Tvivl, fortsættes for henholdsvis to Dommere eller elleve Nævninger; Dom kan dog i førstnævnte Tilfælde kun afsiges, naar de to Dommere ere enige i Afgørelsen. Ved Forhandling, som forudsættes at blive af længere Varighed, kan Formanden bestemme, at en eller flere Dommere som Suppleanter skulle overvære Forhandlingerne for efter Tjenestealder at tage Sæde i Retten i Stedet for det eller de Medlemmer af denne, der maatte faa Forfald.

§ 232.

Overanklageren samt den beskikkede Forsvarer skulle være til Stede under hele Domsforhandlingen, saa længe de have Adgang til at faa Ordet under samme; dog er herved ikke udelukket, at forskellige Personer udføre Overanklagerens eller den beskikkede Forsvarers Hverv i Sagen.

Udebliver Overanklageren enten ved Domsforhandlingens Begyndelse eller i Løbet af denne, udsættes Sagen. Det samme gælder, naar den beskikkede Forsvarer udebliver, eller naar den valgte Forsvarer ikke møder i Tilfælde, hvor dette vil gøre en Beskikkelse nødvendig, medmindre Omstændighederne maatte gøre det muligt for Formanden at besikke en Forsvarer, som straks kan udføre Hvervet.